

[Aksel Larsen.]

så det overvejende producerer andre ting, og jeg skulle tro, at hvis Danmark i rette tid havde opsøgt markeder for sit smør, sit flæsk, sine æg o. s. v. uden ensidigt at rette blikket mod England, havde det haft chancer for andre steder i Europa — deriblandt også i det, man kalder de østeuropæiske lande — at oparbejde et solidt og varigt marked for disse produkter. Danmark var i så henseende vrangvillig. Hvis jeg ikke tager meget fejl, er den aftale, man i sin tid traf om levering af 16 000 t smør til Sovjetunionen, endnu ikke opfyldt fra dansk side, og hvis det forholder sig sådan, kan man kun takke sig selv for, at der nu ikke er noget marked for dansk smør i Østeuropa, eller at det er svært at oparbejde et sådant marked.

Det afgørende er, som allerede sagt, at vi kan eksportere andet end landbrugsprodukter, og vi må naturligvis, hvis vi vil købe i andre lande, høre om disse landes ønsker med hensyn til, hvilke varer de vil have fra Danmark, og hvis de ønsker industrivarer, må vi også indstille os på at eksportere sådanne.

Ministeren siger, at han minsandten ikke aner, om vi har forsøgt at købe hvidblik i Østeuropa, men så foreslår jeg ministeren, at han undersøger det, det kan vel ikke være så svært. Jeg talte forøvrigt ikke blot om hvidblik, men også om adskillige andre råstoffer. Jeg skal gerne gentage det, så man ikke tager fejl. Jeg ved, at Danmark i høj grad mangler hvidblik. Jeg ved, at Danmark i høj grad mangler allehånde metaller; jeg ved, det kniber med jern og stål. Jeg ved, der er meget vanskelige forhold, hvad angår importen af bomulds-garnet og også af råbomuld. Jeg ved, det kniber i allerhøjeste grad med kul og i endnu højere grad med koks. Foderstoffer er det heller ikke for godt med. Jeg gentager altså i en lidt udvidet form det spørgsmål, jeg stillede, første gang jeg havde ordet: Har regeringen, den nuværende eller den foregående, undersøgt, om man i de østeuropæiske lande kan købe disse produkter? Jeg forlanger ikke, at ministeren, som er ny i embedet, skal svare på dette med det samme. Han har sagt, at om hvidblik aner han ingenting. Men så henstiller jeg, at han får det undersøgt, og hvis man ikke har gjort forsøg på at købe sådanne varer i Østeuropa, hvis man ikke har undersøgt, om man i de østeuropæiske lande kan købe disse meget vigtige råstoffer, som Vesteuropa og Amerika ikke mere kan levere os, i hvert fald ikke i tilstrækkelig

omfang, synes jeg, at man skulle rette blikket østerud og indlede forhandlinger, og så må man naturligvis indstille sig på at levere de varer til gengæld, som disse lande måtte være indstillet på at importere fra Danmark.

Løvrigt vil jeg naturligvis ligesom min partifælle anbefale, at man vedtager det af os stillede forslag. Alle her i tinget erkender, at de er klar over, at det ikke kan blive ved at gå med de Englandspriser, vi har. Ja, men så kan det heller ikke nytte, at man bliver ved med at gå tiggergang. Jeg tror heller ikke, at det vil hjælpe så forfærdelig stort, selvom man sender 2—3 ministre med den højtærede udenrigsminister i spidsen til England. Der er ikke andet at gøre end at benytte sig af den faktiske økonomiske magt, vi har derigennem, at England er tvunget til at importere disse varer fra Danmark, til også at tvinge England til at betale anstændige priser.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Der bliver ingen uoverensstemmelse mellem de ærede medlemmer og mig om, at Danmark også skal eksportere industrivarer til de pågældende lande. Hvis de ærede medlemmer havde været lidt mere opmærksomme på, hvad jeg sagde tidligere, ville de have hørt, at vi har eksporteret en ikke ringe del industriprodukter til disse lande. De ærede medlemmer nævnte skibe og skibsudstyr. Det er netop det, vi har truffet handelsaftale med Polen om, så det er altså ganske urigtigt, at de ærede medlemmer mener, at vi ikke også skulle have interesse i at levere industriprodukter til dem.

Med hensyn til råvarer nævnte det ærede medlem kul. Det har det ærede medlem fuldstændig ret i; Danmark er overordentlig interesseret i at købe kul i Polen, og vi har anstrengt os af alle kræfter for at få så mange kul fra Polen som overhovedet muligt. Jeg kan oplyse, at den handelsaftale, som er blevet afsluttet, er af en sådan karakter, at Polen skal levere til os den mængde kul, som Polen overhovedet har mulighed for at levere og vil levere os. Derfor er der slet ikke nogen reel baggrund for talen om, at Danmark ikke skulle forsøge at få disse varer.

Jeg sagde ikke til det ærede medlem, at jeg ikke anede spor om hvidblik, men jeg sagde, at jeg ikke på stående fod kunne sige nøjagtigt, hvordan forholdet her lå. Jeg har imidlertid, siden det ærede medlem spurgte mig, søgt oplysninger i ministeriet, for at jeg kunne give et konkret og nøjag-